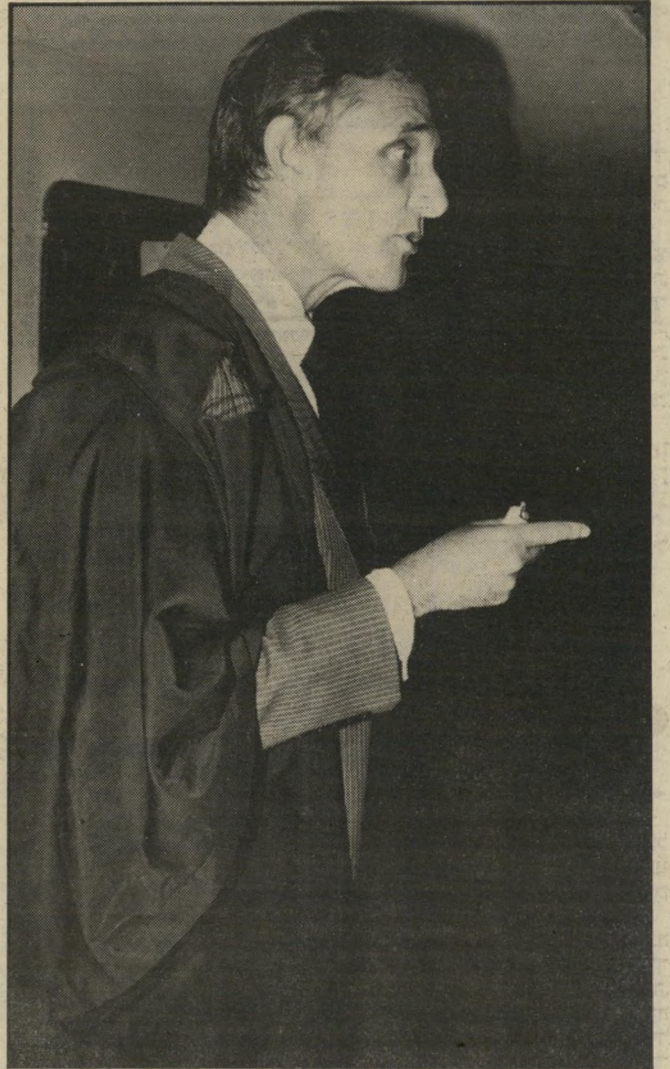

מי שמגיש אישכתיבה צריך להיות או מלאך או טיפש, אמר השופט כשפסל שאלות בקשר לאישכזה של השדכנית בעבר וקיבל את התנגדות סניגורה

עד 1977 עשיתי מיצוות, ולא החתמתי אנשים על חוים, סיפרה, יש לי לב רחום וחנון, העידה על עצמה. אבל כאשר ראתה שיש הרבה כסף בשידוכים. החליטה להפוך זאת

לא היה מתקבל. השדכנית הכחישה בועם, כי שילמה לגברים לצאת עם נשים הרשומות במשרדה וכי חלק מהמועמרים היו לאמיתו של דבר נשואים. מעולם לא

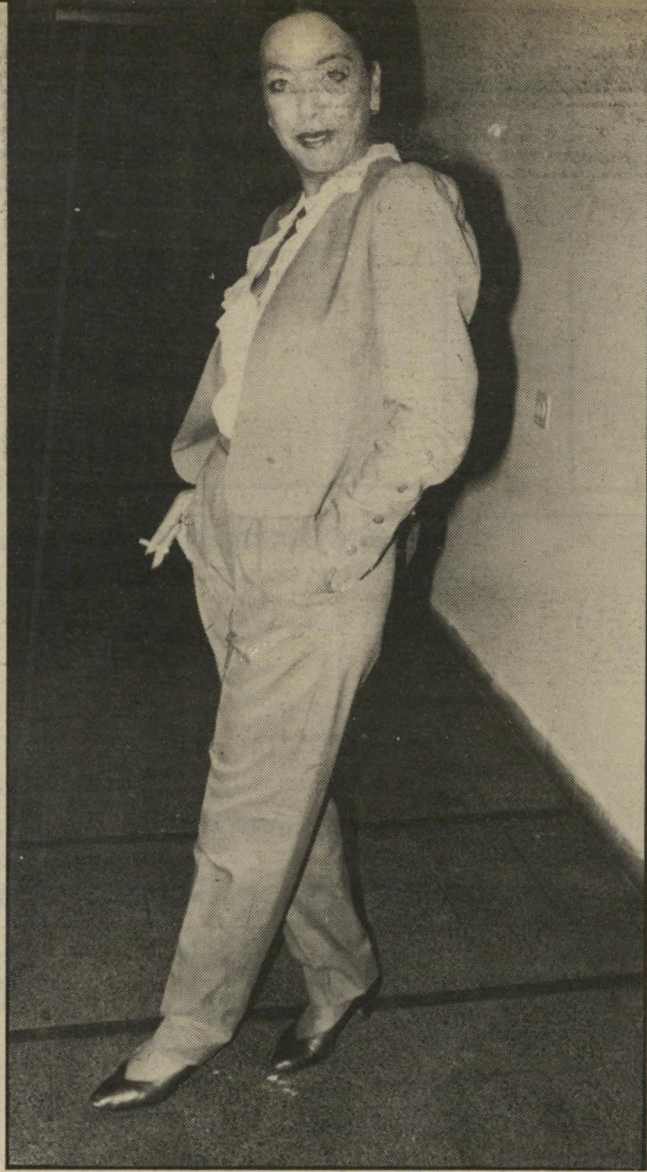
הפרקליט: אוריאל גנייהר חבר של נציגת המדינה

למיקצוע. היא פתחה מישרד לשידוכים בנוסח חדש. ראיתי שלא לכל אחד יש התכונות שלי. אני רק אחת, אין הלנות רבות כמוני, הסבירה. אני רק צריכה להסתכל בעיניים של בן-אדם ולשוחח איתו ואני כבר יודעת מה מתאים לו ואיזה בן-אדם הוא.

הלנה אספה את שמות כל הפנויים שהכירה במסביבותיה, וערכה לעצמה כרטיס. אי אפשר להתחיל מישרד שידוכים יש מאין. אני מגלה כאן את כל הסודות המיקצועיים. אך השופט הרגיע אותה, כי באולם בית-הדין אספה אין לה הרבה מתחרים. הלנה אספה צוות עובדים ותידרכה אותם. אך כיוון שהם לא נחונו בתכונות המיוחדות שלה, ציידה את מישרדה בפסיכולוגים, חוקרים פרטיים וגראפולוגים. כל לקוח ששילם את מלוא המחיר, היה עובר בדיקות אלה. ואם היה מתברר כי אינו אדם ישר, כי הוא נוטה לריבונות חריפים, או אינו פתוח מבחינה רגשית,

היו לי גברים נשואים ולא גויים, הצהירה מעל דוכן-העדים. אולם הלנה מדגישה, כי פעמים רבות עשתה טובות לאנשים ללא תשלום, או הנחות ניכרות. אנשים שירים לא משגת, למשל אם בא אלי שופט וכיקש ממני שאחתן את בתו היחידה, אז הוא חיתן את בתו, ושילם עבור דמי-החתונה ולא ברה. שופטים הם הנדרים, ציינה הלנה.

המישרד היה גובח מן המועמד דמי-הרשמה וחזותם איתו על חוזה לשנה או לצמיתות. סכום נוסף היה אמור להיות משולם אם וכאשר יתחתן המועמד באמצעות המישרד. אבל אנשים לא רצו לשלם, היא מספרת. הם אמרו: לא מגיע לנו קנס בגלל שאנחנו מתחננים. אז מה הייתי יכולה לעשות? הייתי צריכה להפח ברכונות ולראות מי מהמועמרים שלי מתחתן ולומר להם שאם לא ישלמו לי, אבוא עם שלט לחתונה ואצטר שהם הכירו

התובעת: הלנה עמירם בעזרת השם, אמשך לחיות באמריקה?

רדכי: רק כך הצלחתי לשכנע אותם לשלם לי. גילתה עוד מסודות המיקצוע. היא חילקה מחמאות לא רק לשופטים אלה גם לעורכת-הדין בלהה קליר מהפרקליטות, המייצגת את הטלוויזיה. את יפה מאוד ואני אוהבת להסתכל על אנשים יפים, אמרה לה הלנה. וכאשר היו חילוקי-דעות בין עורכי-דין גנייהר והגברת קליר, אמר להם השופט: חשבת שאתם חברים טובים? אני מקווה להגיע לסטאטוס כזה, אמר גנייהר בחיוך. אז התערבה הלנה ואמרה: אולי אני יכולה לשדך ביניכם? אבל גנייהר הזחיר אותה: הצהרת שבבועה שאת לא משרכת נשואים!

מלאך או טיפש

הלנה נחקרה רבות אודות ההראיונות שנתנה לעיתונות במשך שנות עבודתה בישראל. היא נחקרה בעיקר אודות כתבה שנתנה להעולם הזה בשנת 1977. שם סיפרה, כי כאשר ייתה ילדה קטנה, יפה וגאה כרבריה, נאלצה לשקר כדי להתקדם בחברה. אבל מה זה משנה? שאלה הלנה, אם כאשר הייתי ילדה בת תשע ושאלו אותי למה אני לובשת שמלה מלוכית כתב, אמרתי שבארוני-הבגדים בבית יש נחש-צפע ולכן אינני יכולה להחליף שימלה. זה סימן שאני משקרת גם היום? עוד סיפרה על עברה וגילתה כי נפתחו נגדה שני תיקים פליליים בעבר. אחד בגלל מכונת משומשת שמכרה לאדם והוא התלונן כי רימתה אותו, בתיק זה יצאה זכאית. בהיותה בת 13, אחרי שאביה עזב את הבית, ניסתה להתאבד. אז נפתח נגדה תיק על נסיון התאבדות. תברקי במישרדה, אמרה הלנה, תראי כמה תלונות יש נגד מישרדי שידוכין אחרים. נגדי לא היתה מפילו תלונה אחת.

כאשר המשיכה נציגת הפרקליטות לחקור את הלנה אודות מאמרים שנכתבו עליה, הזהירה אותה העדה: אם את מתכוונת לחקור אותי על כל כתבה שנכתבה עלי, זה יקח חמש שנים. אין דבר, אמר השופט, אני פורש רק בעוד עשר שנים.

דבר אחר הרגיו מאוד את הלנה. כאשר נשאלה על-ידי עורכת-הדין קליר, אם זה נכון כי שמה האמיתי הוא אילנה, וכי החליפה אותו בהלנה התפרצה העדה בועם. זה לא נכון! שמי הוא הלנה וכך הוא רשום בתעודת-הלידה ובתעודת-ההזנות שלי. ככה נולדתי!

כאשר חקרה נציגת הפרקליטות אם היתה הלנה מאושפזת אי-פעם, התנגד לכך עורכי-הדין גנייהר. השופט אמר להלנה: אמר מישוה כי מי שתובע על ריבה, צריך להיות או מלאך או טיפש. השופט אסר את השאלות על אישפוז של השדכנית.

מפעם לפעם ניסתה הלנה להרדיק גם את עורכת-הדין קליר: אולי תשאלו רק את השאלות המפוצצות? הציעה.

כאשר נשאלה על תוכניתיה לעתיד, אמרה השדכנית, כי זה תלוי בתוצאות המישפט. בעזרת השם, אם לא אוכה, ואפסיד את המישפט, אני אשב באמריקה כל חיי. קודם לא התכוונתי לעבור לאמריקה, רציתי רק לפתוח שם סניף ולהביא לארץ גברים. אבל אתם גרשתם אותי מהארץ. כי הטלוויזיה זה המדינה. וכל העולם ידע איך גרשו אותי, חיילת, צברית, שני אחים כבר הבאתי לאמריקה, ובצורת השם יש לי שמונה.

היתה זו כבר שעת צהריים מאוחרת כאשר סיימה הלנה את עדותה. היא נפרדה מעורכי-דינה ומיהרה כדי לחזור עוד למחרת לארצות-הברית. כי אני נורא מתגעגעת לילדים שלי.

אילנה אלון

עיסוי ליועץ

(המשך מעמוד 51)
מדוע עזב אביעד את מקום העבודה המכובד?
גם על כך יש יותר מגירסה אחת על-פי דיברי דובר מישרד-החן לא התאים אביעד כלל לתפקיד שהוצע לו, ובתום תקופת ניסיון קצר הוא התבקש ללכת.
מקורכי שמיר טוענים, שהוא העל דרישות מגוחכות. הוא קבל על כ שאין לו חרר-עבודה מרווח, כורסות אירוה נוחות, ועוד טענות מסוג זו אך בתנועת החרות לא ילך אי אביעד לאיבוד.

שבע שנות-מאסו

תחנה הבאה היתה מישרד הכלכלה של יעקב מרדור המישנה דא לנציב שירותי-המדינה נתן אברהם — המכהן כיום בתפקיד הנציב — טילפן למרדור והודיע בשמו של יורם ארידור, שיש להעסיק את אביעד. האיש קיבל עבודה זמנית כפרוייקט מסויים שהוכן עבור מישרד האנרגיה. ארידור עצמו התעניי אישית בהתקדמותו בעבודה.

אך אביעד לא יכול היה להאריך זמן במקום החדש. על-פי דרישות התקן היה עליו להיות בוגר אוניברסיטה אביעד לא יכול היה להמציא תעודתו המעידות על תואר אקדמי, והוא שו מציא את מקומו בחוץ.

גם הפעם לא לומן רב. אביעד התעניין אצל רקל, אצל ארידור ואחרים, והופנה לבסוף למס' ההכנסה. אברהם צרפתי, המישנה לנציב מסי-הכנסה, ברח את כישורי העובד, ולא היה שבע-רצון מהם. אך מכיוון שהאיש נכפה על-ידי הדרג הפוליטי, נמצאה לו בסופו של דבר משרה: מינהלן כוח-אדם במישרד פקידה-השומה בתל-אביב. היא קיבל ריווג גבוה — י"ט 2.

באותו בניין, שאליו הגיע אביעד לפני שיבעה חודשים, מצא העובד החדש חברי-מפלגה נאמן, מנחם שו שהוא חבר ועד-העובדים במקום. רו כבר התפרסם בעבר (העולם הזה 10 בפברואר 1982). הוא עובר ותיק במסי-ההכנסה, מועסק כנהג וידוע ברעיותיו-הלא-אומיות הקיצוניות, שהיו לזרא גם במצודת זאב. לא אחת התבטא, שיש לטהר את השירות, הציבורי מעובדים המוכרים כנאמני השלטון הישן, שילטון מפא"י.

רו ואביעד הפכו מייד חברים. לא אחת הביא רו את אביעד במכוניתו לביתו. ערב מעצרו של אביעד, ישבו השניים יותר משלוש שעות מתחת לביתו של אביעד, ברחוב ארלוזורוב בתל-אביב, ושוחחו ארוכות בפנים מרצינות.

אחרי מעצרו של אביעד, סירב רו לענות לשאלות.

העבירה שבה חשוד אביעד היא חמורה ביותר. אם יוגש נגדו כתב-אישום ואם יורשע, צפוי לו עונש של עד שבע שנות-מאסו. המישרדה חוקר את עתה בכיוונים אחרים, מפתיעים לא פחות.

אשתו של העצור לא ידעה על מקומות-הבילוי של בעלה. היא הופת-עה כאשר הודפקו שוטרים על דלת ביתה ודיווחו לה על אשר אירע. היא נדהמה כאשר הובהר לה היכן קיבל בעלה שירותי-עיסוי. המדובר ברירת-מגורים שהוסבה למכון עיסוי. המרחק בין מכון מסוג זה ומכונת-בריאות גדולים הוא מרחק של שנות-אור.

כבר בשלב זה מעוררת הפרשה שאלות כיבוד-מישקל:

האם שהה אביעד במכונת-עיסוי גם בתקופת עבודתו לצד יצחק שמיר, והאם ידעו המעסות מה עיסוקו ומה מתרחש במישרד-החן?

האם ידע יצחק שמיר על מעשיו של עוזרו, והאם ידעו על כך בכירים אחרים בצמרת החרות, כמו יורם ארידור, יעקב מרדור ומיכאל רקל.

מדוע התערבו שרי חרות הבכיר רים במציאת עבודה לעסקו כמעט-אל-מוני בתנועה?

בן-ציון ציטריין